

5. postna nedelja A

Vsakdo, ki živi in vame veruje, vekomaj ne bo umrl. (Jn 11,26)

Prvo berilo

Ezekiel 37,12-14

To govori Gospod Bog: "Glejte, jaz odprem vaše grobove, vzdignem vas iz vaših grobov, o moje ljudstvo, in vas pripeljem v Izraelovo deželo. Spoznali boste, da sem jaz Gospod, ko odprem vaše grobove in vas vzdignem iz vaših grobov, o moje ljudstvo. Svojega duha denem v vas, da boste oživel, in vas spet postavim na vašo zemljo. Tedaj boste spoznali, da sem jaz, Gospod, govóril in stóril," govóri Gospod.

Drugo berilo

Rimljanom 8,8-11

Bratje in sestre, tisti, ki živijo po mēsu, ne morejo biti vseč Bogu. Vi pa ne živite po mēsu, ampak po duhu, če le prebiva v vas Božji Duh. In če kdo nima Kristusovega Duha, ni njegov. Če pa je v vas Kristus, je telo sicer mrtvo zaradi greha, duh pa je življenje sámo zaradi pravičnosti. In če prebiva v vas Duh njega, ki je obúdil od mrtvih Jezusa, bo on, ki je obúdil Kristusa od mrtvih, po svojem Duhu, ki prebiva v vas, priklical v življenje tudi vaša umrljiva telesa.

Evangelij

Janez 11,3-7.17.20-27.33-45

Tisti čas sta Lazarjevi sestri poslali Jezusu sporočilo: "Gospod, glej, tisti, ki ga imaš rad, je bolan." Ko je Jezus to slišal, je rekel: "Ta bolezen ni za smrt, ampak v Božje veličastvo, da bo po njej poveličan Božji Sin." Jezus je ljubil Marto, njeno sestro in Lazarja. Ko je torej slišal, da je bolan, je ostal še dva dni v kraju, kjer je bil. Nato je rekel učencem: "Pojdimo spet v Judejo." Ko je torej Jezus prišel, je zvedel, da je Lazar že štiri dni v grobu. Ko je Marta slišala, da prihaja Jezus, mu je šla naproti; Marija pa je sedela doma. Marta je tedaj rekla Jezusu: "Gospod, ko bi bil ti tukaj, moj brat ne bi umrl; a tudi zdaj vem, da ti bo Bog dal, kar koli ga zaprosiš." Jezus ji je rekel: "Tvoj brat bo vstal." Marta mu je dejala: "Vem, da bo vstal ob vstajenju poslednji dan." Jezus ji je rekel: "Jaz sem vstajenje in življenje: kdor vame veruje, bo živel, tudi če umre; in vsakdo, ki živi in vame veruje, vekomaj ne bo umrl. Veruješ v to?" Odgovorila mu je: "Da, Gospod. Trdno verujem, da si ti Kristus, Božji Sin, ki prihaja na svet."

Jezusa je tedaj do srca ganilo in je vzdrhtél. In dejal je: "Kam ste ga položili?" Rekli so mu: "Gospod, pridi in poglej!" Jezus se je zjokal. Judje so tedaj govorili: "Glejte, kako ga je imel rad." Nekateri izmed njih pa so dejali: "Ali ni mógel on, ki je slepemu odprl oči, tudi storiti, da bi ta ne umrl?" Jezus je bil v sebi spet ganjen in je šel h grobu. Bila je to votlina in pred njo je bil prislonjen kamen. Jezus je rekel: "Odstranite kamen!" Marta, sestra umrlega, mu je dejala: "Gospod, že ima zadah, saj je četrti dan mrtev." Jezus ji je rekel: "Ti mar nisem rekel, da boš videla Božje veličastvo, če boš verovala?" Odstranili so torej kamen; Jezus pa je vzdignil oči in rekel: "Oče, zahvaljujem se ti, ker si me uslišal. Vedel sem, da me vsèlej uslišiš, toda zaradi množice, ki stoji okrog mene, sem rekel, da bi verovali, da si me ti poslal." In ko je to izrekel, je zaklical z močnim glasom: "Lazar, pridi ven!" In umrli je prišel ven. Noge in roke je imel povezane s povôji in njegov obraz je bil ovit s prtom. Jezus jim je rekel: "Razvežite ga in pustíte, naj gre!" Veliko Judov, ki so prišli k Mariji in videli, kaj je stóril, je začelo verovati vanj.

V razmislek

Če pozorno opazujemo naše življenjsko polje, bomo ugotovili, da je polno grobov. V našem življenju (s starostjo pa še toliko bolj) se spopadamo z več majhnimi in velikimi smrtmi. Moramo se posloviti od idej in sanj o življenju, ki niso uresničljive ali pa jih ni več možno uresničiti. Moramo priti na jasno z lastnimi in tujimi slabostmi, z razočaranji in slovesi v odnosih, z izkušnjami oddaljenosti in odtujenosti v partnerstvu, z osamljenostjo in krivdo. Včasih smo tako globoko prizadeti, da dobesedno izgubimo življenjsko moč in se počutimo, kot da smo otopeli in mrtvi.

Marta, žena, ki jo spoznamo kot nekoga, ki stoji z obema nogama trdno na tleh, ki pove, kar misli, ko Jezusa takoj ob njegovem prihodu sooči z vso svojo nesrečo, žalostjo, celo s svojimi očitki (ko bi bil tukaj...!). Njena iskrenost nas želi opogumiti k temu, da Jezusu ne prizanašamo z vso našo jezo, našimi pritožbami, našo žalostjo, našimi odprtimi vprašanji... Današnji evangelij je povabilo, da zaupamo, da Jezus sliši naše pritožbe, jih jamlje resno ter jih sprejema.

"Gospod, ne razumem te, vendar se priklanjam pred teboj." Če si priznamo in vzdržimo v naši nesreči in prizadetosti v smislu grobov na našem življenjskem polju, lahko dobimo moč, da se ne zakopljemo v žalost, temveč da znova širše vidimo, čeprav morda tudi z veliko bolečine, vendar s polno zaupanja in se dvignemo k Bogu življenja. Morda bomo obdarjeni zaradi vse jeze, nesreče in osamljenosti s tisto vero, ki priznava Kristusa kot vladarja nad življenjem in smrtjo in ki je osnovana na obljubi preroka Ezekielja, da nam Bog želi vdihniti novo življenje. Želi nam podariti novega življenjskega duha, v vseh majhnih smrtih našega obstoja vse do naše fizične smrti na koncu našega zemeljskega življenja. Samo iz gotovosti vstajenja nam bo uspelo, da ne vidimo smrti v vseh življenjskih okoliščinah – tudi v navidez brezizhodnih – kot "exitus" (konec), temveč jo spoznamo kot "transitus" (prehod k novemu življenju) in si iz tega prepričanja vedno znova upamo živeti! Če ugotovimo v našem življenju, kako nam Bog vedno znova vdihne svojega oživljajočega Duha, lahko tudi drugim v polnem zaupanju pritrdimo – Bog želi vstajenje in novo življenje – tudi zate!

5. postna nedelja A

Vsakdo, ki živi in vame veruje, vekomaj ne bo umrl. (Jn 11,26)

Prvo berilo

Ezekiel 37,12-14

To govori Gospod Bog: "Glejte, jaz odprem vaše grobove, vzdignem vas iz vaših grobov, o moje ljudstvo, in vas pripeljem v Izraelovo deželo. Spoznali boste, da sem jaz Gospod, ko odprem vaše grobove in vas vzdignem iz vaših grobov, o moje ljudstvo. Svojega duha denem v vas, da boste oživel, in vas spet postavim na vašo zemljo. Tedaj boste spoznali, da sem jaz, Gospod, govóril in stóril," govóri Gospod.

Drugo berilo

Rimljanom 8,8-11

Bratje in sestre, tisti, ki živijo po mēsu, ne morejo biti všeč Bogu. Vi pa ne živite po mēsu, ampak po duhu, če le prebiva v vas Božji Duh. In če kdo nima Kristusovega Duha, ni njegov. Če pa je v vas Kristus, je telo sicer mrtvo zaradi greha, duh pa je življenje sámo zaradi pravičnosti. In če prebiva v vas Duh njega, ki je obúdil od mrtvih Jezusa, bo on, ki je obúdil Kristusa od mrtvih, po svojem Duhu, ki prebiva v vas, priklical v življenje tudi vaša umrljiva telesa.

Evangelij

Janez 11,1-45

Tisti čas je bil neki bolnik, Lazar iz Betánije, iz vasi Marije in njene sestre Marte. Marija je bila tista, ki je Gospoda maznila z dišavnim oljem in mu obrisala noge s svojimi lasmi. Njen brat Lazar je bil bolan. Sestri sta tedaj poslali Jezusu sporočilo: "Gospod, glej, tisti, ki ga imaš rad, je bolan." Ko je Jezus to slišal, je rekel: "Ta bolezen ni za smrt, ampak v Božje veličastvo, da bo po njej povečan Božji Sin."

Jezus je ljubil Marto, njeno sestro in Lazarja. Ko je torej slišal, da je bolan, je ostal še dva dni v kraju, kjer je bil. Nato je rekel učencem: "Pojdimo spet v Judejo." Učenci so mu dejali: "Učitelj, pravkar so te hoteli Judje kamnati, pa greš spet tja?" Jezus je odgovóril: "Ali nima dan dvanajst ur? Če kdo hodi podnevi, se ne spotakne, ker vidi luč tega sveta; če pa kdo hodi okrog ponoči, se spotakne, ker v njem ni luči."

To je rekel, in nato jim je dejal: "Naš prijatelj Lazar spi, vendar grem, da ga zbudim." Učenci pa so mu rekli: "Gospod, če spi, bo ozdravel." Jezus je govóril o njegovi smrti, oni pa so mislili, da govori o navadnem spanju. Tedaj jim je Jezus povedal odkrito: "Lazar je umrl. Zaradi vas pa se veselim, da nisem bil tam, da boste verovali. A pojdimo k njemu!" Tomaž, ki se je imenoval Dvojček, je tedaj rekel součencem: "Pojdimo še mi, da umremo z njim!" Ko je torej Jezus prišel, je zvedel, da je Lazar že štiri dni v grobu. Betánija pa je blizu Jeruzalema, približno petnajst stadijev od njega. Veliko Judov je prišlo k Marti in Mariji, da bi ju tolažili zaradi njunega brata. Ko je Marta slišala, da prihaja Jezus, mu je šla naproti; Marija pa je sedela doma.

Marta je tedaj rekla Jezusu: "Gospod, ko bi bil ti tukaj, moj brat ne bi umrl; a tudi zdaj vem, da ti bo Bog dal, kar koli ga zaprosiš." Jezus ji je rekel: "Tvoj brat bo vstal." Marta mu je dejala:

"Vem, da bo vstal ob vstajenju poslednji dan." Jezus ji je rekel: "Jaz sem vstajenje in življenje: kdor vame veruje, bo živel, tudi če umre; in vsakdo, ki živi in vame veruje, vekomaj ne bo umrl. Veruješ v to?" Odgovorila mu je: "Da, Gospod. Trdno verujem, da si ti Kristus, Božji Sin, ki prihaja na svet." In ko je to rekla, je odšla in poklicala Marijo, svojo sestro. Skrivala ji je dejala: "Učitelj je tukaj in te kliče." Ko je ta to slišala, je hitro vstala in mu šla naproti. Jezus še ni prišel v vas; še vedno je bil na kraju, kjer mu je prišla naproti Marta. Judje, ki so bili pri njej v hiši in jo tolažili, so videli, da je Marija hitro vstala in odšla ven. Stopili so torej za njo, ker so mislili, da je šla h grobu, da bi tam jokala. Marija je prišla tja, kjer je bil Jezus. Ko ga je zagledala, mu je padla k nogam in mu rekla: "Gospod, ko bi bil ti tukaj, bi moj brat ne umrl." Ko je Jezus videl, da joka in da jokajo tudi Judje, ki so prišli z njo, ga je do srca ganilo in je vzdrljiv. In dejal je: "Kam ste ga položili?" Rekli so mu: "Gospod, pridi in poglej!" Jezus se je zjokal. Judje so tedaj govorili: "Glejte, kako ga je imel rad." Nekateri izmed njih pa so dejali: "Ali ni mógel on, ki je slepemu odprl oči, tudi storiti, da bi ta ne umrl?" Jezus je bil v sebi spet ganjen in je šel h grobu. Bila je to votlina in pred njo je bil prislonjen kamen. Jezus je rekel: "Odstranite kamen!" Marta, sestra umrlega, mu je dejala: "Gospod, že ima zadah, saj je četrti dan mrtev." Jezus ji je rekel: "Ti mar nisem rekel, da boš videla Božje veličastvo, če boš verovala?" Odstranili so torej kamen; Jezus pa je vzdignil oči in rekel: "Oče, zahvaljujem se ti, ker si me uslišal. Vedel sem, da me vsèlej uslišiš, toda zaradi množice, ki stoji okrog mene, sem rekel, da bi verovali, da si me ti poslal." In ko je to izrekel, je zaklical z močnim glasom: "Lazar, pridi ven!" In umrli je prišel ven. Noge in roke je imel povezane s povôji in njegov obraz je bil ovit s prtom. Jezus jim je rekel: "Razvežite ga in pustite, naj gre!" Veliko Judov, ki so prišli k Mariji in videli, kaj je stóril, je začelo verovati vanj.

V razmislek

Če pozorno opazujemo naše življenjsko polje, bomo ugotovili, da je polno grobov. V našem življenju (s starostjo pa še toliko bolj) se spopadamo z več majhnimi in velikimi smrtmi. Moramo se posloviti od idej in sanj o življenju, ki niso uresničljive ali pa jih ni več možno uresničiti. Moramo priti na jasno z lastnimi in tujimi slabostmi, z razočaranji in slovesi v odnosih, z izkušnjami oddaljenosti in odtujenosti v partnerstvu, z osamljenostjo in krivdo. Včasih smo tako globoko prizadeti, da dobesedno izgubimo življenjsko moč in se počutimo, kot da smo otopeli in mrtvi.

Marta, žena, ki jo spoznamo kot nekoga, ki stoji z obema nogama trdno na tleh, ki pove, kar misli, ko Jezusa takoj ob njegovem prihodu sooči z vso svojo nesrečo, žalostjo, celo s svojimi očitki (ko bi bil tukaj...!). Njena iskrenost nas želi opogumiti k temu, da Jezusu ne prizanašamo z vso našo jezo, našimi pritožbami, našo žalostjo, našimi odprtimi vprašanji... Današnji evangelij je povabilo, da zaupamo, da Jezus sliši naše pritožbe, jih jamlje resno ter jih sprejema.

"Gospod, ne razumem te, vendar se priklanjam pred teboj." Če si priznamo in vzdržimo v naši nesreči in prizadetosti v smislu grobov na našem življenjskem polju, lahko dobimo moč, da se ne zakopljemo v žalost, temveč da znova širše vidimo, čeprav morda tudi z veliko bolečine, vendar s polno zaupanja in se dvignemo k Bogu življenja. Morda bomo obdarjeni zaradi vse jeze, nesreče in osamljenosti s tisto vero, ki priznava Kristusa kot vladarja nad življenjem in smrtjo in ki je osnovana na obljubi preroka Ezekiela, da nam Bog želi vdihniti novo življenje. Želi nam podariti novega življenjskega duha, v vseh majhnih smrtih našega obstoja vse do naše fizične smrti na koncu našega zemeljskega življenja. Samo iz gotovosti vstajenja nam bo uspelo, da ne vidimo smrti v vseh življenjskih okoliščinah – tudi v navidez brezizhodnih – kot "exitus" (konec), temveč jo spoznamo kot "transitus" (prehod k novemu življenju) in si iz tega prepričanja vedno znova upamo živeti! Če ugotovimo v našem življenju, kako nam Bog vedno znova vdihne svojega oživljajočega Duha, lahko tudi drugim v polnem zaupanju pritrdimo – Bog želi vstajenje in novo življenje – tudi zate!